

»Den förteckning skall genom Konungens befallningshafvandes försorg, men på sparbankens bekostnad, införas i länskungörelserna och i tidning i orten», dels ock, att i § 17 samma lag följande ord: »och offentliggöras på sätt i 8 § sägs» uteslutas.

Stockholm den 28 januari 1896.

Gustaf Andersson.

Häruti instämma:

C. E. Johansson,
i Bergu.

J. Ericsson.

N:o 172.

L. P. Larsson i Berga, *ang. bildande af en fond, afsedd att vid genomförande af förbud mot bränvinstillverkning ersätta tillverkningskatten å bränvin.*

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 1 till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof finnes för år 1897 att disponera ett öfverskott från 1894 års statsreglering af 8,296,155 kronor 51 öre. Derjemte påräknas ett öfverskott från 1895 års statsreglering af 13,700,000 kronor.

Då nu till Riksdagens pröfning föreligga förslag rörande användning af dessa öfverskottsmedel, torde förnämligast hänsyn böra tagas till *dels* att dessa medel otvifvelaktigt till större delen influtit genom de ökade tullinkomsterna, *dels* att de enligt Hans Maj:t Konungens uttalande år 1888 skola användas till sådana ändamål, som medföra förmån åt dem, hvilka närmast drabbats af de förhöjda tullarnes tyngd.

Nu är det likaledes känt, att det bland vårt folks djupa lager råder en liflig önskan, att verksamma och kraftiga åtgärder snart måtte vidtagas för undanrödjande af förnämsta orsaken till fattigdom, nöd och brott, eller med andra ord att bränvinshandteringen måtte blifva i lag förbjuden.

Emot förverkligandet af en sådan önskan har dock alltid framhållits svårigheten af att finna utvägar till ersättning af den inkomst staten nu har af bränvinshandteringen.

Emellertid yppar sig här ett osökt tillfälle att taga åtminstone ett steg för vinnandet af det eftersträfvade målet. Om af öfverskottsmedlen från 1894 och 1895 års statsregleringar hälften ansloges till en fond, ur hvilken, då till följd af ett successivt inträdande bränvinsförbud bränvinstillverkningskatten nedginge och slutligen upphörde att inflyta i statskassan, medel kunde tagas för ersättande af sagda tillverkningskatt, vore enligt mitt förmenande första steget taget till lösningen af den finansiella delen af frågan.

Till samma fond borde ock enligt min tanke sedermera läggas de småningom till statskassan indragna bränvinsförsäljningsafgifterna. Genom en sådan anordning synes mig fonden skola komma att uppgå till det belopp, att den snart bör möjliggöra öfvergången till bränvinsförbud i vårt land.

På grund af hvad jag sålunda i korthet anfört hemställer jag:

att hälften af öfverskottet från 1894 och 1895 års statsregleringar må användas till bildande af en fond, afsedd att vid genomförande af successivt bränvinsförbud ersätta den till staten nu inflytande tillverkningskatten å bränvin.

Stockholm den 28 januari 1896.

Lars Petter Larsson.
